

LUPUS ANTIKOAGULANS – HIPOPROTROMBINEMIJA SINDROM U ASIMPTOMATSKE BOLESNICE – PRIKAZ BOLESNICE

Anastasija Barić, Fanika Mrsić, Iva Ivanko, Nikolina Ponjavić, Ana Marija Kovačić,
Vinka Vukosav, Jasenka Markeljević

Zavod za kliničku imunologiju, alergologiju i reumatologiju, Klinika za unutarnje bolesti Medicinskog fakulteta
Sveučilišta u Zagrebu, Klinički bolnički centar Sestre milosrdnice, Zagreb, Hrvatska

Lupus antikoagulans – hipoprotrombinemija sindrom (LAHPS) jest rijedak sindrom koji se javlja u sklopu autoimunskih bolesti poput sistemskoga eritemskog lupusa, antifosfolipidnog sindroma ili postinfekcijski, a unatoč lupusu antikoagulansu koji obično djeluje protrombotski, odlikuje ga sklonost krvarenjima. U bolesnice u dobi od 34 godine u sklopu preoperativne obrade za operaciju ciste lijevog jajnika objektivizirana su produljena vremena zgrušavanja (PV i APTV), snižena aktivnost protrombina (32% aktivnosti), nemjerljivo visoke vrijednosti IgG antikardiolipinskih antitijela (>2023,0 U/mL, n.v. do 95) i antitijela na beta2glipoprotein 1 (>6100,0 U/mL, n.v. do 20), visoke vrijednosti IgM antitijela i povišena razina LAC (3,27, n.v. do 1,37). U priloženim nalazima vidljivo je produljeno protrombinsko vrijeme i niska aktivnost protrombina i prije šest godina. U bolesnice u trenutku pregleda nije bilo kliničkih elemenata koji bi upućivali na sustavnu autoimunsku bolest, a do sada nije imala tromboembolijskih ni hemoragijskih incidenata. U laboratorijskim nalazima objektiviziran je povišen titar ANA-e (1:320) i anti-dsDNA (117,2 IU/mL, n.v. do 20) uz niže vrijednosti komponenti komplementa (C3 0,56g/L, n.v. 0,83 – 1,93 i C4 0,07g/L, n.v. 0,15 – 0,57). S obzirom na nalaze koji odgovaraju LAHPS-u, uz izostanak simptoma, predviđena operacija je odgođena u dogovoru s ginekologom zbog potencijalnih komplikacija. Antifosfolipidni sindrom je karakteriziran *in vitro* produljenim vremenima zgrušavanja, što se objašnjava interakcijom antifosfolipidnih antitijela s fosfolipidima koji se koriste tijekom laboratorijskih koagulacijskih testova. *In vivo* antifosfolipidna antitijela imaju protrombotski efekt, koji najčešće ne izaziva tegobe dok se ne pojavi dodatni rizičan čimbenik za trombozu (hipoteza „dva udarca“). Kod prikazane bolesnice za produljenje vremena zgrušavanja odgovoran je nedostatak protrombina koji je češće stečen posljedično inhibitoru protrombina koji je prisutan u 5 – 10% bolesnika sa sistemskim eritemskim lupusom, a može biti i prirodan. Ovakvi bolesnici čine terapijski izazov s obzirom na to da su u literaturi opisani trombotski incidenti u slučaju liječenja imunosupresivima te ozbiljni hemoragijski incidenti u slučaju primjene antikoagulantnih lijekova. LAHPS zahtijeva multidisciplinarni pristup u evaluaciji kliničke slike, opservacije i liječenju bolesnika.

Ključne riječi: lupus antikoagulans – hipoprotrombinemija sindrom, antifosfolipidni sindrom, sistemski eritemski lupus

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa